

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **HP Commerce d. o. o.**, se sídlem Korenova cesta 5b, 1234 Mengeš, Slovinsko, zastoupeného Mgr. Hanou Kuncovou, advokátkou se sídlem Praha 4, Marie Cibulkové 394/19, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2013, č. j. 30605-7/2013-900000-304.3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 7. 2015, č. j. 11 Af 41/2013 – 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2013, č. j. 30605-7/2013-900000-304.3. Žalovaný tímto rozhodnutím změnil platební výměr Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 15. 5. 2013 č. 80031/2013-510000-31, jímž byla žalobci vyměřena spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období březen 2012 ve výši 326.748 Kč.

Rozsudek Městského soudu v Praze, ve kterém byli účastníci řízení řádně poučeni o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu, byl žalobci prostřednictvím datové schránky v souladu s § 42 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a v souladu se zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, doručen dne 30. 7. 2015. Dne 14. 8. 2015 podal žalobce kasační stížnost.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Městského soudu v Praze žalobci – t. j. čtvrtek 30. 7. 2015. Den následující po dni doručení je podle tohoto ustanovení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - t. j. dnem doručení, a to na čtvrtek 13. 7. 2015. Zákonná lhůta uplynula žalobci marně, kasační stížnost podaná dne 14. 8. 2015 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu